

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine, bestemt til Varetagelse af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver, har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udenfor Dagsordenen har Erhvervsministeren Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Erhvervsministeren (Stæuning): Som det allerede er det høje Ting bekendt, er det Lovforslag, jeg herved skal have den Ære at fremsætte, *Forslag om Ændring i Lov angaaende Statens Medvirken til Reorganisation af Landmandsbanken*. Som man vil erindre, er denne Lov senest ændret den 5. Februar 1923 derhen, at Staten overtog den fulde Garanti for alle retsgyldige Fordringer paa Landmandsbanken indtil 1. April 1928. Vi har allerede nu, som det ogsaa er den høje Rigsdag bekendt, modtaget Meddelelse fra Landmandsbankens Ledelse om, at man under Opgørelsen af Regnskabet for 1925 har ment det nødvendigt at foretage en omhyggelig og fuldstændig Gennemgang og ny Vurdering af samtlige Aktiver, saaledes at de Aktiver, der skønnedes at være af mindre solid Karakter, er nedskrevet til, hvad man maatte anse for Likvidationsværdi. Som Resultat af denne Opgørelse er Banken naaet til, at der udover det for Regnskabsaaret 1924 opførte Underskud af 88 Millioner bør afskrives og hensættes Beløb, der tilsammen udgør ca. 120 Millioner. Heri er indbefattet de saakaldte Rekylinerinteresser, som Banken har, hvad Tinget vil erindre fra tidligere Forhandlinger, og hertil kommer saa yderligere Bankens russiske Interesser, der andrager et Beløb af 27,3 Millioner, som, selv om de ikke afskrives, dog frembyder en saadan Usikkerhed, at der retteligt bør hensættes et tilsvarende Beløb til deres Sikring. Alt i alt maa der saaledes ved Opgørelsen af Regnskabet for 1925 antagelig foretages Afskrivninger eller Hensættelser til et samlet Beløb af ca. 150 Millioner, og som alt nævnt hidrører altsaa en større Post heraf, ca. 45 Millioner, fra den saakaldte Rekylinerinteresse og russiske Interesse. De øvrige Tab fordeler sig med noget over 60 Millioner paa forskellige udestaaende Fordringer, altsaa de økonomiske Engagementer, Banken er inde i, og godt og vel 40 Millioner hidrører fra Nedskrivning af Aktieværdier i Henhold til de noterede Kurser.

Det er selvfølgelig i dette som i andre

lignende Tilfælde, jeg har haft den tvivlsomme Ære at skulle optræde med, i høj Grad beklageligt at se en saa vanskelig Affære udvikle sig, men der er vel paa den anden Side ikke Anledning til overvældende stor Overraskelse over, at det er blevet, som det er. I alt Fald erindrer jeg fra Forhandlingerne i 1922—23, at det meget stærkt blev hævdet af mine Partifæller, at Tallene ganske utvivlsomt vilde blive langt større end de Tal, man den Gang meddelte Rigsdagen, og som man vel den Gang byggede paa den Overbevisning, som de, der beskæftigede sig med Sagen, var kommet til. Mine Partifæller hævdede den Gang, at vi sikkert vilde komme til at staa overfor Tab paa 300—400 Millioner i Stedet for de Bagateller, som ved de første Rekonstruktioner nævntes. Jeg erindrer godt, at disse store Tab blev afvist som umulige. Jeg ser imidlertid, at de af mine Partifæller, der har udtalt sig paa den Maade, har været for optimistiske, thi det er blevet til endog mere, end de den Gang spaaede.

Naar vi nu skal beskæftige os med denne Sag paa ny, er det rimeligt at erindre, hvorledes den har udviklet sig, ikke just med smaa Skridt, men dog med en *Række* Skridt. De Tal, jeg nu nævner, er nogenlunde afrundede, men vil alligevel som Helhed give det rigtige Billede af den foregaaede Udvikling. Der blev i Aaret 1921 afskrevet saakaldte skjulte Reserver og afskrevet af Overskuddet ifølge Regnskabet for 1921. Tilsammen udgør de to Afskrivninger i 1921 52,3 Millioner. Saa kom Afskrivningen i Henhold til den saakaldte Julierklæring, som udgjorde 55,7 Millioner. Nogen Tid efter, i 1922, mente man at have konstateret, at Bankinspektørens Opgørelse ved Julierklæringen alligevel var rigtigere, og at der derfor maatte tillægges 77,3 Millioner. I September samme Aar naaede man til at konstatere yderligere Tab paa 40 Millioner og December samme Aar yderligere 59 Millioner. Alene paa Regnskabet for 1922 naaede man saaledes op til 232 Millioner. Af disse var en Del dækket gennem gammel Aktiekapital, Reserver, Overførsel fra 1921 og Overskud for 1922, i alt 171 Millioner, men allerede ved Udgangen af 1922 var der et Underskud paa 61 Millioner. Desuden ansaas i Foraaret 1922 7 Mill. Kr. for at være tabt, men de er senere dækket ved Erstatninger, der indgik fra Glückstadts og Ringbergs Bo. I 1923 er der afskrevet 36,7 Mill. Kr. og paa Regnskabet for 1924 14,1 Mill. Kr. Det vil sige, at der hidtil er afskrevet 342 Mill. Kr., og nu møder man med formentlig konstateret Nødvendighed